

Zprávy a projekty

Nabídka akcí poboček České pedagogické společnosti při AV ČR v roce 1995

Redakce Pedagogické orientace uvádí přehled plánovaných akcí poboček České pedagogické společnosti v roce 1995. Vychází z podkladů, které obdržela od jednotlivých poboček. Zájemci obdrží podrobnější informace od předsedů poboček, kteří jsou současně členy hlavního výboru České pedagogické společnosti (viz jejich adresy v Pedagogické orientaci 94, č. 12–13, s. 169–170).

Pobočka Brno

1. Seminář „Škola — výchova — poradenství v procesu zásadních společenských přeměn“ (doc. dr. L. Hřebíček, CSc.).
Termín: 23.3. 1995
2. Seminář „Nové pohledy na výchovu dětí a mladistvých v integrované jednotě škol a rodin“ (PhDr. M. Rabušicová).
Termín: 27.4. 1995
3. Seminář „Sebezpoznání a sebehodnocení české pedagogiky, její šance a výhledy do budoucnosti“ (prof. dr. S. Kučerová, CSc.).
Termín: 25.5. 1995
4. Seminář „Agresivita dětí a dospělých — společenská hrozba a výzva pedagogice“.
Termín: 22.6. 1995

Semináře začínají vždy v 15,00 hod. na brněnské Filozofické fakultě MU, v zasedací místnosti fakulty.

Pobočka České Budějovice

1. Přednášky „Projektování výuky“ (doc. ing. P. Byčkovský, CSc.) a „Pedagogický reformismus“ (doc. dr. R. Váňová, CSc.).
Termín: březen – duben 1995
2. Seminář ke koncepci problémového vyučování na ZŠ.
Termín: květen 1995
3. Přednáška „Ekologická výchova“.
Termín: září – říjen 1995.
4. Dvoudenní seminář „K některým aktivizujícím formám a metodám školního vyučování“ (prof. D. Selby).
Termín: v období září – prosinec 1995

Pobočka Hradec Králové

1. Pedagogické dny 1995 — setkání učitelů všech stupňů škol.
Termín: 23.–24.3. 1995 na VŠP v Hradci Králové.
2. Přednáška „Problémy alternativních škol v Evropě“ (prof.dr. J. Průcha, DrSc.).
Termín: duben 1995
3. Diskusní klub pro učitele I. stupně ZŠ — „K problémům výchovy a vzdělávání na 1. st. ZŠ“.
Termín: červen 1995.

Podrobnější informace lze získat na adrese: PaedDr. Zita Horáková, VŠP, katedra pedagogiky a psychologie, nám. Svobody 201, 501 91 Hradec Králové.

Pobočka Praha

1. Přednáška „Přijímací řízení na vysoké školy v USA“ (doc.ing. P. Byčkovský, CSc.).
Termín: 9.3. 1995
2. Přednáška „Sociální pedagogika pod zorným úhlem společenských přeměn“ (Dr. J. Růžička) — ve spolupráci se Sociálně pedagogickou společností.
Termín: 30.3. 1995
3. Přednáška „Školní rady“ (Dr. Žáková a Dr. Bosáková).
Termín: 13.4. 1995

Přednášky začínají vždy v 15,00 hod. v Ústavu pro rozvoj školství, Myslíkova 7, Praha 1.

4. V rámci konference „Globální a lokální problémy v Evropě“ bude realizován programový blok věnovaný problémům vzdělávání pod vedením prof. dr. V. Pařízka, DrSc.
Termín: 26.–28.6. 1995 (informace u prof. V. Pařízka na PdF UK v Praze).

Pobočka Olomouc

1. Seminář „Kurikulum, jeho proměny a trendy rozvoje v mezinárodní perspektivě“.
Termín: březen 1995
2. Přednáška „Některé aspekty amerického školství“.
Termín: květen 1995
3. Konference o alternativním školství s mezinárodní účastí.
Termín: 19.–21.10. 1995.

Informace o akcích 1–2 poskytnete Mgr. A. Bůžek (tel. Olomouc 068–5224241). Akce se konají na katedře pedagogiky PdF UP v Olomouci. Informaci o akci č. 3 podá Mgr. M. Ivanovský, PdF UP, Žižkovo nám. 5, 771 40 Olomouc (tel. 068–29951).

Pobočka Ostrava

1. 2. mezinárodní konference „Pedagogická diagnostika 95“. Termín: 20.–22.9. 1995 (informace PhDr. J. Malach, CSc., PdF OU Ostrava).
2. Česko-polské pedagogické sympozium. Termín: říjen 1995 (informace PhDr. L. Langr, PdF OU Ostrava).
3. Spoluúčast na organizaci celostátní konference o vyučování občanské výchově (informace PhDr. L. Langr, PdF OU Ostrava).

Pobočka Ústí nad Labem

1. Seminář k přínosu díla J. Á. Komenského pro dnešek.
Termín: 28.3. 1995
2. Diskusní klub k otázkám studia pedagogiky na pedagogické fakultě (setkání členů ČPdS se studenty PdF UJEP v Ústí nad Labem).
Termín: duben 1995

Bližší informace poskytne Dr. V. Bartoš, Pedagogická fakulta UJEP, katedra pedagogiky, Hoření 13, 400 01 Ústí nad Labem.

V. Švec

Traditio lampadis — předání pochodně. Studentské kolokvium, Krnov, 13.–14. 5. 1994

SPgŠ v Krnově a nezávislá iniciativa Cesta světla uspořádaly pod záštitou MŠMT ČR v starobyklých prostorách pietně esteticky upraveného bývalého kostela sv. Ducha kolokvium na téma „Duchovní hodnoty současné české společnosti“. Kolokvium navázalo na předchozí seminář „Zdroje a základy duchovních hodnot současné české společnosti“, který se konal na témže místě a za přítomnosti více méně téhož auditoria ve dnech 1.–2. 11. 1993. Sled seminářů a kolokvií odpovídá pozoruhodné koncepci. Smyslem seminářů je ukázat učitelům humanitních předmětů aktuální problematiku, jak ji vidí vysokoškolští a jiní odborníci. Učitelé pak mohou s větším nadhledem řadu měsíců danou tematiku se svými studenty promýšlet a vést je při zpracování dílčích témat podle vlastního výběru. Výsledky tohoto úsilí předkládají studenti na kolokviu k veřejnému zhodnocení. Přednáškovou činnost na seminářích i kolokviích tu doprovází i učitelská a studentská činnost umělecká (recitace, sólový i sborový zpěv, hra na varhany, klavír a jiné hudební nástroje). Zásahu o koncepci i organizaci široce založené vzdělávací akce má PhDr. Zd. Jeník, ředitel SPgŠ v Krnově, dík za realizaci náleží především jeho spolupracovníkům z řad učitelů i studentů školy, ale i učitelům a studentům ze SPgŠ v Prachaticích, ve Znojmě, v Přerově, v Turčanských Teplicích a z gymnázia v Orlové a z Prahy 10.

Na uvedeném kolokviu předneslo 34 studentů své práce, zdařilé etudy, dokládající studijní horlivost i snahu hledat, objevovat i obhajovat duchovní hodnoty, čelit kulturně rozkladným vlivům, úpadku i vyslovené sociální patologii. Poselství naděje hledají mladí autoři v kulturním dědictví od starých Sumerů a Egypťanů, přes Bibli i řeckou kalokághatii k osvícenství, od sv.

Augustýna a sv. Anežky k B. Bolzanovi, K. Světlé a E. Štorchovi, posuzováno je pojetí lásky u A. Schopenhauera a E. Fromma. Uvažuje se o odkazu osobnosti a díla T. G. Masaryka, o svobodě a odpovědnosti, o kráse, o výchovném vlivu pohádek. Najdeme tu i drobné výzkumy — např. hodnotové orientace, vztahu k rodině, k víře, nechybí ani přehled významných osobností slovenské kultury. Práce představují důležité svědectví o kulturním růstu a zaměření svých autorů, jsou zdrojem poznání o stavu ducha části dnešní mladé generace, která prokazuje, že je schopna, ochotna i hodna toho, aby převzala „pochodeň“ kultury a osvěty. Ze semináře i kolokvia byly péčí SPgŠ v Krnově vydány zdařilé sborníky přednesených referátů, studentských prací i další dokumentace (fotografie účastníků, programy uměleckých vystoupení a koncertů). Jde o doklady vynikající pedagogické práce.

St. Kučerová

„Teorie praxi a praxe v teorii“. Celostátní seminář učitelských fakult. Brno-Šlapanice, 7. a 8. 2. 1995

Seminář pořádala katedra pedagogiky na Pedagogické fakultě Masarykovy univerzity v Brně a Česká pedagogická společnost pod záštitou děkana Pedagogické fakulty MU doc. RNDr. Josefa Janáse, CSc. Cílem semináře bylo navázat na četné předchozí aktivity k této problematice, ale pokročit dále tím, že se vytyčí konkrétní problémy, jejichž řešení se jeví aktuální a nezbytné pro zkvalitnění učitelské přípravy. Semináře se zúčastnilo celkem 76 odborníků (pedagogů, psychologů a oborových didaktiků) ze všech pedagogických fakult ČR a z některých dalších fakult připravujících učitele, z toho 12 účastníků bylo ze Slovenské republiky a 3 z Polska. Jednání semináře probíhalo jednak v plénu, jednak ve 3 sekcích, kromě toho se konala panelová diskuse a paralelně projekce výukových pořadů z chemie s odbornou diskusí. Kladem byla účast zástupců praxe, zejména v panelové diskusi, a také ústředního školního inspektora Mgr. P. Roupce. Účastníci semináře měli možnost koupit si publikace vydané katedrou pedagogiky a seznámit se s nejnovějšími kopírovacími stroji (digitální matricový duplikátor RICON), které předvedla firma IMPROMAT, s. r. o., jeden ze sponzorů semináře.

Vlastní obsah jednání orientoval vedoucí katedry pedagogiky doc. PhDr. V. Švec, CSc. sedmi otázkami, na něž se hledaly odpovědi:

1. Jakou pedagogickou, psychologickou, resp. další teorii potřebuje dnešní učitel ve své praxi a v jakém rozsahu z perspektivy budoucí školy?

2. Jak koncipovat a uspořádat disciplíny v učitelském studiu, např. ve vztahu obecné a oborové didaktiky, induktivního nebo deduktivního postupu apod.?
3. Jak uplatnit předmětový a mezipředmětový přístup v učitelském vzdělávání?
4. Jak při projektování pedagogických předmětů a při jejich realizaci klást důraz na to, aby byl student připraven na praktické činnosti ve školské praxi a také na pedagogické inovace?
5. Jak připravovat budoucí učitele na úspěšný nástup do školské praxe a jak jim poskytovat i nejnütnější výbavu pro jejich další profesionální dráhu?
6. Klást důraz hlavně na nácvik praktických dovedností studentů, nebo spíš na rozvoj těch stránek osobnosti, které zvládnutí těchto dovedností podmiňují?
7. V jaké formě zprostředkovávat studentům pedagogickou a psychologickou teorii?

Je pochopitelné, že se nepodařilo najít vyčerpávající odpovědi na všechny položené otázky, navíc se objevila řada otázek dalších, ale už snaha po výstižné formulaci a identifikaci problémů je přínosem. Ukázalo se totiž, že mnohé problémy přetrvávají po mnoho let, aniž se našlo přijatelné řešení. To vedlo často k rezignaci, skepsi a mnohdy též k formalismu, neboť diskuse se stále točily dokola.

Na jednání semináře vystoupilo do popředí několik závažných aspektů dané problematiky, na něž se soustředila pozornost účastníků. Ukázala se potřeba překonat dřívější zjednodušené pojetí vztahu teorie a praxe v učitelském studiu. Neustále se naráželo na skutečnost, že v učitelském povolání je nezbytné, aby učitel byl vyhraněnou osobností, protože jen takový pedagog může děti a mládež vést a pomáhat jim na cestě života. Velký zájem vyvolala problematika styku fakulty se školami, na nichž se studenti uvádějí do praxe, protože se v současnosti objevilo mnoho třecích ploch. Řešit tyto problémy není jen záležitostí organizační, ale především koncepční.

Závěry ze semináře

Návrhy a doporučení semináře mají sloužit k mobilizaci všech sil při řešení aktuálních problémů, z nichž některé se dlouhodobě opakují a stávají se chronickým bolavým místem v přípravě budoucích učitelů.

A. Aktuální, průběžné úkoly

1. Dále prohlubovat teoretickou problematiku vztahu teorie a praxe v učitelské přípravě.

2. Věnovat zvýšenou pozornost výchovně vzdělávací práci na fakultách, zejména:
 - a) posilovat motivaci pro učitelské povolání ve všech formách výuky,
 - b) dbát na etickou stránku chování a na společenské vystupování studentů,
 - c) zintenzivnit spolupráci mezi všemi zúčastněnými činiteli,
 - d) nově stanovit proporce mezi odbornou, pedagogicko-psychologickou a metodickou přípravou učitelů,
 - e) orientovat studenty na tvořivou práci, na alternativní postupy, na výzkum výchovných a vzdělávacích jevů,
 - f) při všech opatřeních sledovat optimální rozvoj žáka.
3. Prohloubit spolupráci s cvičnými učiteli a s kulturními zařízeními: dlouhodobost, koncepčnost, nové formy spolupráce.
4. V přípravě učitelů respektovat potřeby regionu a společnosti.
5. Zkvalitňovat tok informací: celostátní semináře, společné projekty, podpora odborných časopisů.

B. Perspektivní, koncepční úkoly

6. Obsahově rozlišit pregraduální a postgraduální fáze učitelské přípravy a stanovit výstupní standardy.
7. Získávat zájemce o učitelské povolání už na základních a hlavně na středních školách.
8. Koncipovat nový model studia učitelství: nové pojetí disciplín, nové obory, příprava vhodných studijních materiálů.
9. Vytvořit koncepci cvičných škol nebo škol-klinik a na fakultách zřídit centrum nebo kabinet učitelského studia (profesionalizace učitelského povolání).
10. Příjímací řízení uchazečů o studium učitelství zaměřit na zjišťování předpokladů pro toto povolání: připravit vhodné metody a postupy.

Josef Maňák

V Brně o sociální pedagogice

Po roce 1989 se v naší republice opět po mnoha letech objevují snahy oživit a nově koncipovat některé pedagogické disciplíny, jako například pedagogiku volného času či sociální pedagogiku. Nejdříve se o tuto renesanci snažili

jednotliví odborníci z různých regionů a později jejich snahy vyústily v koordinovanější postupy v rámci České pedagogické společnosti, či se promítají do činností vznikajících nadací, organizací a institucí.

Pedagogická fakulta MU v Brně a její katedra pedagogiky se do odborné diskuse o úkolech sociální pedagogiky v České republice zapojila uspořádáním celostátního semináře s názvem Sociální pedagogika — její současnost a perspektivy. Seminář se konal dne 26. 1. 1995 v prostorách Pedagogické fakulty MU. Byli na něj pozváni také hosté z Filozofické fakulty UK v Bratislavě a doc. dr. B. Theiss-Smolinská z univerzity ve Varšavě. Doc. Dr. B. Smolinská patří mezi uznávané odborníky polské sociální pedagogiky.

Přítomnost hosta z Polské republiky oživila kontakty, které jsou v současné době spíše sporadické. Zájem se dnes podstatně více obrací k pedagogice německé a anglosaské. Domníváme se, že by bylo chybou nemít vzájemné vztah s bývalými východoevropskými sousedy. Zvláště v sociální pedagogice nám polské zkušenosti mohou pomoci v mnoha směrech.

Semináře se zúčastnilo 36 pedagogů téměř ze všech fakult v České republice, kde se sociální pedagogika vyučuje jako předmět nebo studuje jako obor. Tematicky byl seminář zaměřen především na tyto základní problémy: vymezení předmětu a oboru sociální pedagogika, profesní zařazení absolventů oboru sociální pedagogika, spolupráce mezi sociální pedagogikou a jinými pedagogickými disciplínami, popřípadě jinými vědami o člověku.

Hlavní referát přednesl prof. dr. M. Přádka. Nastínil tradice sociální pedagogiky v naší republice, pokusil se analyzovat její současný stav. Druhé hlavní vystoupení věnované polské sociální pedagogice, jejím tradicím a zdrojům přednesla doc. dr. B. Theiss-Smolinská. V dalším programu odeznělo osm příspěvků a šest diskusních vystoupení. Hlavní referáty a některé příspěvky budou zveřejněny v příštím čísle Pedagogické orientace.

Pokusíme-li se shrnout hlavní myšlenky z vystoupení účastníků semináře, tak na prvním místě stojí potřeba spolupráce všech věd o člověku. Účastníci se shodli na velmi úzkých vazbách mezi sociální pedagogikou a sociální prací, které však v praxi nejsou u nás vždy realizovány. Stejně tak není plně vyjasněn vztah k pedagogice speciální. Společenská praxe si vynucuje vypracování komplexního sociálního systému, jehož součástí musí být nejenom vyplácení sociálních dávek, ale také sociální pomoc organizovaná státem prostřednictvím odborníků — sociálních pedagogů. Existující sociální problémy a jejich předpokládané prohlubování přímo vyžadují řešení v sociální pedagogice. Potvrdilo se, že v sociální oblasti existuje množství úkolů, při nichž je pomoc sociální pedagogiky nezbytná a žádoucí. Sociální pedagogové považují za potřebnou pravidelnou výměnu zkušeností, např. formou odborných seminářů, stáží, prací v různých nadacích. Za zvážení

stojí také vznik již dříve navrhované Asociace vzdělavatelů v sociální pedagogice. Současná situace v sociální oblasti tedy přímo volá po urychleném řešení základních problémů. Seminář k sociální pedagogice uskutečněný Pedagogickou fakultou MU v Brně chtěl k tomuto procesu alespoň částečně přispět.

Dana Knotová

Ideový záměr Výstavy soudobé kultury

F. Pospíšil

Výstavnictví a kultura jsou slova úzce spjatá, v praxi často prolínající; problémem dosud nedořešeným je výstava kultury. Od světové výstavy v Paříži roku 1889 přes Výstavu soudobé kultury v Československu r. 1928, světové akce v Bruselu, Montrealu atp. směřujeme k vysokému cíli výstavnictví: ukázat dosažený stupeň lidské kultury *v celku*. Řešíme daný kol, navazující na humanitní ideje, zvláště Jana Amose Komenského a Tomáše Garriqua Masaryka a vycházejíce z moderního pojetí kategorie „kultura“.

Výchozí pojmy

KULTURA je *system* hmotných a duchovních hodnot, vytvářený prací lidstva v celém procesu jeho vývoje, utvářející společnost vcelku a člověka zvláště. Systémem rozumíme soubor prvků a vazeb s cílovým chováním. Kultura je systém *hodnot* ($K = SH$). Symbolem „hodnota“ vyjadřujeme specifickou vlastnost produktů lidské práce: prospěšnost člověku, to jest všem lidem obecně a každému zvláště.

HODNOTA je element, rozvíjející člověka ($H = e \rightarrow \check{C}$).

ČLOVĚK je složitý systém se zvláštní vlastností vytvářet hodnoty a jejich soubor — kulturu jako nový, kvalitativně vyšší řád tohoto světa.

$\check{C} = p \rightarrow H$, kde p je hodnototvorná práce.

PRÁCE je souhrn všech hodnototvorných činností člověka: zahrnuje produkci + směnu + organizaci + řízení + hodnocení v jejich dialektické jednotě.

Práce = organizovaná výroba a směna včetně řízení a hodnocení. Práce je principem lidství; kdo nepracuje, nemůže se stát celým člověkem. Činnost proti obecnému zájmu není prací. Kultura je produktem *společenské práce*

a jako nový jev specifické kvality posunuje se řádově výše, „nad“ společnost, *nad* společenské subsystémy.

Kulturní aspekt jako zvláštní hledisko hodnocení a rozhodování zavádí pět základních rozlišovacích úrovní:

KULTURA	(systém hodnot)
SPOLEČNOST	(lidé a všechny společenské produkty)
ČLOVĚK	(jedinec jako symbol celku)
ŽIVOT	(živé systémy)
PŘÍRODA	(ne-živý svět)

Z hlediska kultury všechny systémy (zvl. společenské subsystémy) kritizujeme, z hlediska člověka svět humanizujeme. Kulturní hodnocení jako světonázorová metoda vidí smysl přírody a života v člověku, smysl člověka a společnosti v kultuře, smysl kultury v nepřetržité humanizaci světa.

Kultura jako systém je abstrakce; uspořádáním *souboru* (reprezentativního výběru) *hodnot* můžeme tento systém zavést, realizovat.

SOUDOBA KULTURA je soubor hodnot v historickém, časově vymezeném úseku: v současném století, v žijící generaci, v sociální epoše apod. Zahrnuje hodnoty aktivně utvářející současnost i rozvoj člověka a společnosti v přírodě. Soudobá kultura zahrnuje celé kulturní dědictví, vyjádřené konkrétními *vrcholovými* hodnotami ve všech jednotlivých oborech lidské činnosti i vcelku. Hodnota každého jevu je relativní a roste přidáváním práce. Zvláštním rysem soudobé kultury je stupeň její integrity, neboť tento systém teprve vzniká a stále se dotváří.

VÝSTAVA SOUDOBE KULTURY (VSK) je reprezentativní výbor společensky nejvýznamnějších hodnot naší doby; exponátem je současný člověk — tvůrce hodnot v celém rozsahu (komplexní člověk).

Úkolem VSK bude shromáždit a vystavit k veřejnému hodnocení vrcholové hodnoty všech oborů (Olympiáda práce a umění).

Kultura je nedělitelná v čase a prostoru: VSK bude akcí světovou, i když pořadatelem bude jedna země.

IDEOVÝ ZÁMĚR VSK formuluje nejobecnější, maximalistickou verzi akce; dočasná omezení budou překonávána postupně.

Optimální forma výstav soudobé kultury může být nalezena až po vyhodnocení experimentálního provedení — bude vždy závislá na sociálním ovzduší a stupni techniky.

Cíl

Společnost je systém dynamický a vnitřně rozporný: produkuje souběžně hodnoty na straně jedné a protilidské produkty na straně druhé — stále rychleji. Antagonismus subsystémů v poměrně uzavřeném prostoru ohrožuje existenci celku, všech jeho prvků a vazeb.

Kulturní člověk zpracovává dnes celou planetu a proniká do vesmíru (věčného v čase, nekonečného v prostoru a nevyčerpatelného v energii), společenská ne-kultura hrozí zničit tento svět.

Naším cílem je přispět k tomu, aby společnost jako celek komplexně vyhodnotila současný stav a určila další směry svého vývoje. Posláním „Výstavy soudobé kultury“ je ukázat, kam směřujeme, co potřebujeme a jaké máme konkrétní možnosti další existence: ukázat perspektivy kulturního světa.

Zavedení nového celospolečenského hodnocení, zvláště oceňování práce, je nezbytnou podmínkou pozitivního vývoje. Realizaci VSK pokládáme za naléhavý úkol dneška: přispěje ke zvýšení tvorby hodnot a snížení produkce ne-hodnot. Usměrní dosavadní hodnotovou orientaci většiny lidí.

Cílem této úvodní studie je vyjádřit víru v trvalý rozvoj společnosti a podpořit úsilí těch, kdo za dosažení uvedených cílů bojují.

Organizační příprava

VSK svým obsahem a rozsahem přesahuje působnost kterékoli ze stávajících institucí. K její přípravě bude nutno ustavit zvláštní jednotku.

Realizace:

- A. Projednání návrhu ve vládě; ustavení střediska, libreto
- B. Tématické soutěže, hodnocení exponátů (konkursy)
- C. Uspořádání výstav a souvisejících akcí (symposia apod.)
- D. Dokumentace a využití exponátů.

Navrhujeme

vytvoření Střediska VSK jako sdružené instituce více resortů. Hospodářské náklady krýt z prostředků účastníků, koordinací plánů a rozpočtů na příslušné období.

Československo prokázalo ve světovém měřítku poměrně vysokou úroveň výstavnictví. Usměrnění celostátních výstav v uvažovaném jubilejním roce 1998 pod patronací UNESCO může být základem navrhované akce.

Realizace VSK u nás povede k širší spolupráci evropské.

(Historickou šanci má opět mezinárodní výstavní město Brno. Zde jsou již předpoklady pro realizaci stěžejní akce, která nebude vyžadovat mimořádné finanční náklady.)

Osnova libreta

Tématické okruhy: A. Příroda
B. Život
C. Člověk
D. Společnost

Expozice:

Ad A.

Nejnovější metody zkoumání a poznatky věd o přírodě. Podstata a formy pohybu hmoty v čase a prostoru. Ovládnutí energie. Člověk mění chování hmoty. Poznávání vývoje vesmíru.

Ad B.

Poznatky věd o životě, jeho podstata a formy. Zdokonalování živých organismů, vyspělost současných druhů. Člověk jako součást živé přírody. Dialektika života a smrti; prodlužování života. Člověk mění chování živočichů. Život ve vesmíru.

Ad C.

Poznatky věd o lidském těle včetně myšlení. Člověk jako živý systém biofyzický a psychosociální. Podstata vědomí, rozvoj myšlení, kultivace smyslů, pěstování paměti. Tělesné a duševní zdraví včetně optimální výživy. Dědičnost a programování potomstva. Tvorba a kultivace „já“. Principy soužití. Soulad rozumu a citu. Utváření duševního světa. Potřeba práce. Optimalizace vztahu já — svět: zhodnocování.

Ad D.

Rezultáty věd o společnosti. Utváření společnosti jako jednotného systému; optimální organizace svobodných, tvůrčích lidí. Kulturní ideologie. Charakterizace státu a nadstátních útvarů mocenských včetně práva, ideologických včetně informatiky a ekonomických včetně peněžnictví.

Cesty řešení vzniklých rozporů: regulace osídlování planety Země (kontinentů, měst a obcí), materiálních zdrojů a výživy. Územní samospráva a spolupráce národů. Efektivní správa obcí, měst a zemí (modely).

Účast občanů na tvorbě a hodnocení společenských programů. Optimalizace výroby, zavádění směny podle hodnoty práce a užitečnosti produktů. Kultura práce a pracovního prostředí. Kultivace životního prostředí, půdy,

lesa, vody, vzduchu. Funkční doprava, spoje, služby, řemesla, obchod. Bezpečnost. Modernizace vzdělávání a humanizace výchovy. Péče o nemocné. Osvobodování jedince, jeho myšlení a sdělování, volby pobytu a povolání. Emancipace žen, rozkvět rodiny a rodu, soulad generací. Bydlení. Kultivace řeči. Racionalizace informačního toku ve společnosti. Rozvoj informačních soustav, zavedení středisek CTI (celospolečenské transformace informací).

Nové hodnoty v oblasti umění výtvarného, slovesného, hudebního, pohybového. Ochrana uměleckých děl a jejich využití v estetické a mravní výchově. Amatérské umění. Dětská tvořivost. Rozvoj zájmových organizací. Rekreace ve volném čase. Sport. Harmonická osobnost jako společenský typ. Řád kulturních lidí.

Adresa

Ideový záměr VSK byl zpracován v roce 1968, schválen radou NVmB a kulturním výborem ČNR, dán Čs. komisi pro spolupráci s UNESCO a vládním orgánům. V roce 1992 podán znovu primátoru města Brna.